

شورای ملی وارگ ریاست جمهوری محلی قانون شکنی و چپاولگری سفری پژوهشی و مستند از ارگ تا شورای ملی بخش اول (استاد - صبح)

(استاد صبح)

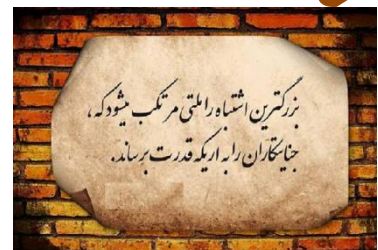
غنی! خوابی یا غفلت و یا ترس و سکوت؟؟؟

اجاقت ای وطندار سرد بینم
دلت پردردورنگت زرد بینم
بدست مشت اوباشان اسیری
همه را قاتل و نا مرد بینم .

سخن گفتن، شعار دادن، محاسبه های دل خوش کننده، گزارشهای مبالغه آمیز، تکیه برمقامات امروزی دولت، کش دادنهای جنگ، توزیع پول به چهارجاسوس روزگزران، جابجایی اشخاص دوتابعیتی در امور دولتمداری، بیگانه بودن از درد-رنج و مصیبت مردم، بردن، بستن و کشتن ملت ستم دیده، بمباردمان بی نتیجه، و افسوس خوردن در این باره که چرا اوضاع امنیتی کشور تا این حد بحرانی شده است چیزی جز تکرار مکررات نخواهد بود، زیرا هر کسی که در افغانستان زندگی می کنند این آتش جهنده و شعله های آن را می بیند و با گوشت و پوست خود آن را احساس می کند . دولت با مدیریت ضعیف، و ندانم کاری های توجیه ناپذیر خود، طالبان نزدیک به مرگ را دوباره زنده کرد و جنازه متلاشی شده تروریزم را از تابوت بیرون کشید و جان تازه ای به این کالبد فساد و تباهی دمید.
در شورای ملی نیز فسادترین، بی بندوبارترین، بی تنصاف ترین و بی جدان ترین انسانها لمیده اند و با بسته های پول بزرگترین خیانت و جنایت را به حق مردم و میهن انجام می دهند.

باغ ما ...

کرکس و کفتار دارد باغ ما
تا بخواهی، مار دارد باغ ما
بلبلان از باغ ما کوچیده اند
جای بلبل، سار دارد باغ ما
باغ پهلویی، ببین! گل کرده است

گل ندارد، خار دارد باغ ما
 بر دلش داغ بهاران مانده است
 حسرت دیدار دارد باغ ما
 سر درختی های ما یخ بسته است
 سرنوشتی تار دارد باغ ما
 برخلاف آنچه مردم گفته اند
 باغبان، بسیار دارد باغ ما
 بوی باروت است جای بوی گل
 وحشت و کشتار دارد باغ ما
 در میان دهکده پیچیده است:
 دیو آدم خوار دارد باغ ما
 باغ، تا باغی شود بار دگر
 صد هزاران کار دارد باغ ما
 وصف باغ ما، به کیوان رفته است
 یک جهان اسرار دارد باغ ما...

چپاول و غارتگری از ارگ ریاست جمهوری تاشورای ملی

فساداداری در کشور از قبیل رشوت، خویش خوری سبوتازبه اوج خویش رسیده است. نظام اداری ما میراث بجا مانده از زمان چور و چپاول کشور وسیله مفتخوران تفنگدار و سنت های واپس گرایی بوده که انحصار، استبداد، نژاد سالاری و خویشخوری جزو شاخصه های انفکاک ناپذیر آن به شمار می آید. تا این نظام مبتنی بر چنین فرهنگ و تعاملات حاکم بر جامعه باشد، امید اصلاح آن خوشحیالی بیش نخواهد بود.

وقتی نظام کنونی ما از درون و از تنه پوسیده و از کار افتاده است، اصلاح شاخ و برگهای آن چگونه می تواند امید آفرین باشد؟ تجربه پنج سال گذشته در مبارزه با تروریسم، مواد مخدر و فساد و ارتشا به خوبی و روشنی ادعای فوق را به اثبات می رساند؛ هرپروسه ملی در آغاز با شور و شوق، هیاهو و تبلیغات به راه انداخته می شود؛ اما پس از چندی با بن بست مطلق می رسد که حتی مسئولین آن از انکار و توجیه آن عاجز می مانند.

بنیادگرایان و قدرت پرستان ارگ نشین و پارلمان بالا نشین اگر می دانستند! که فرود یک گلوله توپ چند نفر را می دزد؟ اگر می دانستند! که هر صدای فیر اسلحه، فردا به قطره اشکی بدل خواهد شد و این اشک چه جگرهایی را خواهد سوزاند؟ میدانستند جنگ یعنی سوختن، ویران شدن، آرامش مادری که فرزندش را با لالی گرمش در آغوش خود خوابانیده، نوری، صدایی، ریزش سقف خانه و سرد شدن تن گرم کودک در قامت خمیده مادر چه تاثیر داشت؟ میدانستند! جنگ یعنی ستم یعنی آتش، یعنی خونین شدن و سرخ شدن جامه ای و سیاه شدن جامه ای دیگر، اما باز هم کشتند و گلوله باران کردند و ویرانه میدل نمودند. میدانستند! که کدام مادر ضجه می کشد؟ کدام پیراهن سیاه می شود؟ کدام خواهر بی برادر می شود؟ آسمان کدام شهر سرخ می شود؟ کدام گریبان پاره می شود؟ کدام کودک در انزوا و خلوت خویش از درد جانسوزی پدری اشک میریزد. اما باز هم ادامه دادند و به اسارت کشیدند.

چرا رئیس و وکیلان و لسی جرگه بخاطر تامین عدالت و حاکمیت قانون عاملین اصلی جنایت ذیل را مورد استیضاح و بازپرس قرار نمیدهند؟: جنایتکاران که در حدود شصت و پنج تاهشتاد هزار انسان بی گناه و بی دفاع را بخاک و خون کشاده و کابل زیبارا به ویرانه و شهر را به شهر ارواح تبدیل نمودند.

اعطای رتبه های بزرگ نظامی به اشخاصی که از سواد اولی، از تعلیمات عسکری، از حداقل فهم سیاسی هیچگونه آگاهی ندارند. اعطای القاب ها، نشانها و مدالها به اشخاص که جز خیانت و جنایت در حق مردم وکشورکارنامه دیگری باخود ندارند. تعیین و تقرری افراد بی سواد و کم سواد، قاتل و آدم کش، دزد و قاچاقچی، سلاحدار و جنگ سالار. . . در پست های مهم دولتی.

در حکومت چه گذشت؟؟؟

در جایی که تفنگ و زور و دالر مسلط است و مافیای هیروئین و بنیادگرایی دست باز دارد، صحبت از وجود آزادی و دموکراسی و قانون و عدل مسخره است.

هنگامی آمریکا تصمیم گرفت علیه طالبان وارد جنگ شود به تجهیز و تقویت آنها مبادرت ورزید. تفنگداران جنگ سالار بقا و نفع خویش را در ایجاد انارشیزم و برهم خوردگی وضع اجتماعی دیده، از همین جهت پیوسته در صدد بی ثبات نگه داشتن اوضاع تلاش های مذبوهانه مینماید و سود خویش را فقط و فقط در جنگ و تفنگ می بینند آنها به منظور اغوا و سرکوب مردم، در تمام عرصه ها دست به اقدامات خائنانه و ماجراجویانه میزنند. دولت پروسه بنا م جمع آوری سلاح را روی دست گرفت که میلیون ها دالر را به باد فنا داد، ولی در ظاهر ارقام های ارایه می گردد که امید واری های کاذبی را به مردم نوید میدهد .

اما کشتن ، بستن ، بردن ، اختطاف ، زورگویی ، قاچاق وحشت ، بربریت ، جنگ های ذات البینی و مردم آزاری با گذشت هر روز وسعت بی سابقه پیدا می نماید . گزارش هایی در دست است که افراد ملبس به یونیفرم پولیس، در اخلاص امنیت شهر نقش داشته اند، با اینکه از سوی مقامات دولتی اعلام شده که این افراد از چو کات اداره پولیس خارج بوده اند و تنها از یونیفرم استفاده کرده اند، اما این موضوع به قوت خود باقیست که با نبود زیر ساخت اقتصادی افزایش بیکاری سبب اخلاص در امنیت اجتماعی می شود. این موضوع سبب پدید آمدن نوعی کانگستریزم شهری گردیده است . بیش از پنج سال است که آمریکا و متحدین در افغانستان حضور دارند اما هنوز هیچ نشانی از ثبات و صلح و امنیت در کشور سراغ نداریم ، زیرا پس از سقوط طالبان ، باید بدون درنگ به جمع آوری اسلحه اقدام میگردید نه تنها اقدامی نشد بلکه دست تفنگداران در نقض حقوق بشر، حقوق زنان، دامن زدن اختلافات قومی و مذهبی، چور و چپاول با زکذاشته شد . حال نه تنها بر مردم ما بلکه بر اکثر مردم دنیا آشکار گشته است که با وصف حضور نیروهای آیساف و ادعاهای بلند بالایی کرزی، هنوز هم افغانستان به عنوان یکی از مراکز فجایع حقوق بشر باقی مانده است:

ادامه خشونت علیه زنان، حوادث بیشمار تجاوز، تهدید و ازدواج اجباری توسط افراد مسلح ، افزایش بی سابقه خود کشی و خود سوزی زنان، تهدید فامیلها تا دختران خود را به مکتب نفرستند، سوزاندن مکاتب دخترانه، احساس ناامنی زنان در کار بیرون از خانه، ممنوعیت ظاهر شدن آواز خوانان زن در رادیو و تلویزیون، افزایش زنان و بیوههایی که چاره ای جز گدایی و روی آوردن به فحشا ندارند و...

هم اکنون دهها هزار میل سلاح نزد گروپ های مسلح وجود دارد که عامل نا امنی در کل کشور هستند. اگر سلاح جمع آوری شده باشد، پس اینهمه زورگویی، درگیری، قتل و جنایت چگونه اتفاق می افتند. همین حالا تنظیم های حزب گلبدین، جمعیت ربانی، شورای نظار، اتحاد سیاف ، وحدت اکبری، وحدت خلیلی، حرکت های اسلامی و ... کاملاً مسلح بوده، والیان و قوماندانان امنیه تنظیمی هر یک دهها میل سلاح در اختیار دارند. سرگروپ ها و بعضی از فرماندهان و مسوولان این تنظیم ها در دولت نیز شرکت داشته ولی سلاحکوت های خود را حفظ کرده اند.

آیا خارجی ها نمی دانند که در افغانستان چه میگذرد؟؟؟

خارجي هاي دموكراسي سالارکه با توپ وتانک، بم وراکت، اجيروآدمکش وقوتهاي هواي وزميني به کشورما يورش آوردند وبنام دموكراسي ومردم سالاري چه که نکردم.

بيش ازپانزده سال است که امريکا و متحد بين درافغانستان حضوردارند اما هنوز هيچ نشاني ازثبات و صلح و امنيت درکشور سراغ نداريم ، زيرا پس از سقوط طالبان ، بايد بدون درنگ به جمع آوري اسلحه اقدام ميگرديد نه تنها اقدامي نشد بلکه دست تفنگداران در نقض حقوق بشر، حقوق زنان، دامن زدن اختلافات قومي و مذهبي، چور و چپاول با گذاشته شد. آيا خارجي ها اين را نميدانند که تفنگداران بيش از يک و نيم دهه بالاي خون ملت به تجارت مشغول بودند ؟ مگر داد ومعامله هاي پيدا وپنهان اين اين تشنگان قدرت ؛ مردم رنج کشيده مارا به خاک وخون نکشاند؟ مگر همين ها نبودند که در بدل ويرانه ساختن کشور ؛ قصر هاي مجلل در داخل وخارج براي خود واقارب خود اعمار نمودند ؟ مگر همين ها نبود که راکتباران شوراي نظاروحزب اسلامي رابرفرق مردم مظلوم کابل اسلامي وقانوني مي خواندند؟ مگر همين بنيا دگرايان نبود که ميليون هادالر کمک سعودي ، امريکا ، اسرنايل ، فرانسه ، جرمني ، پاکستان ،کشورهاي شيخ نشين ... را به حساب هاي شخصي خويش چه درزمان به اصطلاح جهاد وچه درزمان قدرت خويش در خارج واريز نمودند ؟ . مگر اينها نبود که چوکی رياست جمهوري را چهار دست وپا محکم چسپيده بود ؛ به هر کنج وکناري که فرار کردند چوکی را با خود بردند ؟.

تعرض خشونت آميز جنايي - دزدی مسلحانه، اخاذی و آدم ربایي توسط نيروهاي نظامي، پوليس و شعبات استخبارات - تعرض بر مطبوعات و فعالان سياسي، و نقض جدی حقوق انساني زنان و دختران ، تخلفات عليه اهالی فضای رعب و ترس در اکثر مناطق افغانستان بيباد ميکند.

اين گروهها بشکل روزافزوني دست به خرابکاري و ترور افراد عام زده و با حمله بر "اهداف آسان" مانند مکاتب و معلمين و چهره ها مذهبي، وحشت را در ميان مردم عوام ايجاد نمودند. گروههاي فوق مي خواستند با اين اعمال ناتواني دولت را در تامين امنيت و حمايت ازساکنين محل نشان دهند. تجارت پررونق مواد مخدر در اين سال قسما عامل و قسما تمويل کننده نا امنی ها و خشونتها در افغانستان بود که با رشد % ۶۰ رکوردي قائم کرد. اين تجارت نصف درآمد کشور و % ۹۲ هروين جهان را تشكيل مي دهد. نا آرامی در جنوب و جنوبشرق وشمال وشمالشرق افغانستان به جنگ تمام عيار مبدل شده است، با آنکه نيروهاي ناتو که وظيفه تامين امنيت در افغانستان را مطابق به فيصله هاي سازمان ملل متحد به عهده دارد ، چرا اقدامي نمي کنند؟؟. دراکثر نقاط کشور، افغانها روزمره مورد ظلم و ستم جنگ سالاران و مليشاهای محلی که ظاهرا با دولت هموناند قرار مي گيرد.

نقش خارجي هادربد بختي هاي ملي

با اندوه خيلي فراوان بعدازاستقرارنيروهاي حافظ صلح بارديگر تفنگ دراختيار گروپ جنگسالاران فراري ديروزي قرارگرفته و هرروز اخباردردناكي ازچوروچپاول و دزدي و راهگيري و ... تفنگداران ازگوشه وکنارکشور بگوش مي رسد و خيرنگاران داخلي و خارجي از واقعات دلخراش راپور مي دهند .

بنيا دگرايان بايد بدانند که محک شخصيت انسان تفنگ نيست. اگر چنين مي بود اسامه بن لادن ، ملا عمر ، گلبدین ، ... و غيره اشخاص که درپهلوي کرزي لميده اند شخصيتهاي دوست داشتني وبزرگي مي بودند.

چرا جرم و جنایت صد برابرشد ؟ در روز روشن غارت مسلحانه ، قاچاق اجار قيمتي ، کودک ربايي ، اختطاف کارمندان بين المللي ، ترورهاي سياسي ، غارت کمک هاي باسازي ، رشد عقايد منفور بنيادگرايي، زنداني ساختن زنان

و رشد فعالیتهای روز افزون مامورین مخفی همسایگان ، رشد تولید و قاچاق مواد مخدر همه و همه قصه ی است ا ز فشار روز افزون تفنگ و تفنگداران در کشور. اینها همه نتیجه آنست که همگی نزد یک دیگر خویش دهان پرآب اند کسی از کس نمیترسد و اطاعت هم نمیکند و جنایت کار قبل از همه حق الحساب را آماده ساخته واسطه خود را خبردار ساخته با خاطر جمع اقدام عملی میکند . حتی زنان را به حکم خود سنگسار میکنند و خود بدون ترس و بیم از قانون و بازخواست می کوشد تا چند بلند منزل دیگر اعمار نمایند و تجارت خود را وسعت ببخشند.

کیست مسؤل این همه جفا و جنایات . کجاست فابریکه نساجی بگرامی که هزاران کارگر در آن نفقه میکرد ؟ کجاست کارخانه جنگلک ، افغان ترکانی ، پروژه بس های برقی و غیره و غیره؟ بااندوه بی پایان پس از پیروزی نیروهای بین المللی بر تروریستان قاتل و آدم کش کلمه اسلامی به نام افغانستان یکبار دیگر سنجاق شد ما شاهد خود سرب های زیادی صاحبان کرسی و چوکی در دولت کنونی بودیم که زیر نام شریعت برخلاف نورم های حقوق بین المللی به آن متوسل گردیدند. اینها همه نتیجه آنست که همگی نزد یک دیگر خویش دهان پرآب اند کسی از کس نمیترسد و اطاعت هم نمیکند و جنایت کار قبل از همه حق الحساب را آماده ساخته واسطه خود را خبردار ساخته با خاطر جمع اقدام عملی میکند . حتی زنان را به حکم خود سنگسار میکنند و خود بدون ترس و بیم از قانون و بازخواست می کوشد تا چند بلند منزل دیگر اعمار نمایند و تجارت خود را وسعت ببخشند بلا به پس اینقدر گرسنه ویتیم و بیوه و بیکار. کیست مسؤل این همه جفا و جنایات . چرا ریس دولت بخاطر اشک و آهی مردم بی گناه و بی دفاع کشور پروسه خلع سلاح را شدت و حاکمیت ننگین تفنگداران پایان نمیدهد ؟. ریس جمهور مطمئن باشد که تداوم حاکمیت جنگ سالاران ختم دولت وی خواهد بود .

دي . دي . آر (جمع آوري سلاح) چه شد؟؟؟

مسؤلین دي . دي . آر اعلام کرده اند که:

۱۲۵۰۰۰ نفر مسلح در ۱۸۰۰ گروه، سلاح بدست دارند. این ارقام نشان میدهد که پروسه ملکی سازی، خلاف فیصله های بن چقدر ناقص و بطی به پیش رفته است. موجودیت این مقدار سلاح به شانۀ جنگ سالاران، مشروعیت دولت و پارلمان را بشدت زیر سوال می برد زیرا ناممکن است این گروه ها به نفع افراد و تنظیم های خود اعمال نفوذ نکرده باشند. آیا همین قوماندانانی که در قعطات نظامی به پروسه ی دي دي آر پیوستند، ۲۰ درصد سلاح خود را تحویل داده اند؟ آیا ۸۰ درصد آنها را برای روز مبادا نگهداری نکرده اند و آیا با همین سلاحها همین امروز غارت و چپاول نمی کنند؟ انتقال این مقدار مواد مخدر به خارج از کشور، درگیری ها، راه گیری ها، اختطاف ها و قتل در شهرها حتی در پایتخت با کدام سلاح صورت می گیرند؟

تفنگداران با تکیه به نیروی نظامی خویش خواستار هرج و مرج ، چوروچپا ول ، زورگویی و بی قانونی اند . آیا این به صلاح مردم است؟ . پروژه خلع سلاح و تضعیف جنگ سالاران را نه تنها دولت، بلکه مردم نیز به شدت خواستارند . مردم نه تنها خواستار خلع سلاح و حذف نیروهای جنگ سالار هستند، بلکه این راه را تنها راه اعاده امنیت در پروسه خلع سلاح آغاز شدو امیدواریهای را در میان مردم پدید آورد مردمی که طی بیشتر از یک دهه در حاکمیت تفنگ هزاران قربانی دادند و کشور خود را نمایشگاه عظیم انواع سلاح های سبک و سنگین می دیدند، درین آرزو بودند که روزی سایه سیاه تفنگ را بر بالای سرشان ندیده و این حاکمیت ننگین را برای ابد به گورستان تاریخ دفن نمایند . در گزارش دیده بان حقوق بشر سازمان ملل متحد اعلام شده است که مردم افغانستان در اکثر مواقع اظهار داشته اند که آنان بیش از طالبان از رهبران فرقه ای محلی و فرماندهان نظامی بیم دارند. براساس این گزارش ، اقدام که برای خلع سلاح ده ها هزار شبه نظامی غیردولتی در افغانستان صورت گرفت حدود ۲۱ هزار خلع سلاح شدند اما هنوز بیش از ۶۰ هزار سلاحدار وجود دارد . این سلاحداران از سران تنظیمی خویش دستور میگیرند و به هدایت دولت عمل نمی نمایند. این ارتباطها موجب می شود تا جنگ سالاران بتوانند قوانین خودشان را در مورد غیر نظامیان و مسوولان دولتی به عمل آورند که به ضرر افغان ها است. پس از جنگ داخلی سال ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۶ میلادی در افغانستان ، جنگ سالاران توسط رژیم بنیادگرای طالبان بیرون رانده شدند و ۵ سال بعد آنان به آمریکا کمک کردند تا رژیم طالبان را

سرنگون کنند و در عوض ، پست های همه دولتی - وزارت دفاع ، وزارت امور خارجه و وزارت داخله، امنیت ملی و... را بعنوان پاداش در دولت داشته باشند.

در دولت کیه سهم دارند؟؟؟

مردم میدانند و بیاد دارند که باحکامیت مجدد تفنگداران یکباردیگر فساد مالی، رشوه ستانی ، زورگویی ، بی قانونی ، فساد اجتماعی ، جنایت اخلاقی ، بزن ، بربوبکش سلاحداران ، بیکاری ، فقر، وجور و چپاول به اوج خود رسید . خورد و برد قسمت اعظم کمکه های خارجی به وسیله وزارتخانه ها و دیگر ارگان های دولتی و کند بودن شرم آورا عمار مجدد. سران چپاولگر در زیر چشم هزاران عسکر امریکایی و ناتو به تولید و تجارت بیسابقه ی هیروئین مشغول بوده که افغانستان را مجدداً در صدر لیست کشورهای تولید کننده هیروئین قرار داده اند. با وجود ادعاهای مبنی بر «آزادی بیان»، فریادها در گلو خفه می گردند و آنانی که جرئت ابراز نظرات غیر سازشکارانه شان را دارند با ضرب و شتم و تفنگ و تهدید روبرو می شوند. در کشوری که قاتلان محصلان پوهنتون کابل ، صاحب منصبان معترض، قاتلان داکتر عبدالرحمن ، حاجی قدیر، فرخنده ، ده هاتراز هزاره های مسکین و بی دفاع اسماعیلیه و صدهای دیگر هنوز به محاکمه کشانیده نشده اند نمی توان داد از انفاذ قانون و دموکراسی زد.

آیا حکومت و خارجی ها می تواند با این شگردها دهان مردم را ببندند ؟ هر خانه ویرانه ای، هر فرزند یتیمی که پدرش به دست نوکران بیگانه و دالپرست به قتل رسیده است ، هر بیوه زنی ، هر دست و پا بریده ای و... پرچم های برافراشته ای هستند که ظلم و جنایت مجاهد نمایان را فریاد می زنند . حتی اگر ما کورباشیم و نبینیم و یا کرباشیم و نشویم.

درباره اتمر چه میگویند؟؟؟

اتمر با صداقت انجام وظیفه می کند. ارگ
اتمر بجای اینکه برای ارگ ممد واقع شود، متاسفانه فضا را پیچیده ساخته است. او بیرون از صلاحیت های وظیفوی اش مداخله می کند. رحمت الله نبیل - رییس پیشین امنیت ملی
اتمر داعش سازی می کند و من در این رابطه اسناد دارم. ظاهر قدیر - معاون پیشین مجلس نماینده گان
اتمر در حادثه خونین دهمزنگ دست دارد. جنبش روشنایی
اتمر در کمین بر من قصد کشتن ام را داشت. جنرال دوستم - معاون اول ریاست جمهوری
اتمر پول های زیادی را در پروسه داعش/طالب سازی مصرف می کند. کریم متین - والی پیشین پکتیکا
اتمر در پس شلیک به روی مظاهره کنندگان در جمعه 12 جوزا دست دارد. مردم
اتمر باید برکنار شود، صلاح الدین ربانی پس از حمله انتحاری بر مراسم جنازه شهید سالم ایزدیار از حکومت خواسته است. جمعیت اسلامی

بدون تردید اتمر خارج از صلاحیت و وظیفه مشاوریت شورای امنیت ملی مداخله می کند. بدون استثنا در تمامی تعیینات در سکتور های امنیتی نقش دارد، حتا پیشنهاد تعیین آمرین حوزه در کابل برای مدت چهار ماه بخاطر گزینش افراد مورد نظر او در دفترش معطل می شود. اگر اتمر پس حوادث که متهم است وجود ندارد بیاید برای مردم وضاحت دهد.

دالربازی مقامات

معاشات ماهانه چنین در نظر گرفته شده است :

- برای رییس جمهور ۴۸۷ هزار افغانی
- برای معاونان ریاست جمهوری ۲۷۶ هزار افغانی
- برای وزیر، مشاور، امنیت ملی و لوی سارنوال ۱۹۵ هزار افغانی
- برای روسای نهادهای مستقل از ۱۶۲ هزار تا ۱۳۰ هزار افغانی
- برای معینان وزارت‌ها ۱۲۶ هزار افغانی
- برای وزیر مشاوران ۱۳۰ هزار افغانی
- برای روسای شورای ملی ۲۲۷ هزار
- برای معاونان شورای ملی ۱۶۲ هزار افغانی
- برای منشی‌ها ۱۵۶ هزار افغانی
- برای سایر اعضای شورای ملی ۱۵۱ هزار افغانی
- برای رییس ستره محکمه ۲۲۷ هزار افغانی
- برای سایر اعضای ستره محکمه ۱۹۵ هزار افغانی
- برای والی ولایت‌های درجه اول ۹۷۵۰۰ افغانی
- برای والی ولایت‌های درجه دوم ۸۱۰۰۰ افغانی
- برای والی ولایت‌های درجه سوم ۶۵۰۰۰ افغانی .